

Walitut Raamatun-
sanat.

Turusa 1796.

Valitut

Raamatun = Sanat

ja Wärsyt,

Ruotsista Suomexi Käättyt.

TUMMA, Prändätyy Wuonna 1796.

Imprimatur.

ad mandatum

HENR. REINH. BÆCK.

Ven. Fac. Theol. Aboëns. Not.

Minä olen finun nimeldäs kugunut,
sinä olet minun. Esa. 43: 1.

Daikaa autuast'! joll' hän
Mua kutsuu omaksi,
Armoll' ja rauball' sydämeen'
Myös tulee wieraaksi.

Jumalan wahwa perustus pysyy, jõe
 ka tällä Eijnnitetty on: Herra tun-
 dee omansa. 2 Tim. 2: 19.

O wahwist' Jesu! ainian
 Ja lujemmari saata
 Mun Armowalitssemistan';
 Ah! kätke uskon kautta
 Jumalan wäell' autuuteen,
 Sun omais kans, joill' taiwaas
 On periminen ijäinen,
 Turmelematoin aiwan.

Te oletta nähneet kaikki jotka Herra
 teidän Jumalanne on tehnyt. Jos.
 23: 3.

Meill' paljo hyvää Herra soi,
 Miksi siis iloni olis suuri?
 Me meisaamm' ilo-ittull' juuri:
 Meill' paljo hyvää Herra soi.

Minä weisaan Herralle, että hän minulle
nille niin hywästi tekee. Psal. 13: 6.

Ei' minun tulis Jumalatan' kiittää?
 Kuin kaitis jättää todistuksen siinä,
 Ett' hän on minun paras ystäväni?
 Kuing' nähtävä on hänen laupiudens!
 Kaitt' loppunsa saa, mutt' hänen rak-
 kaudens on iäminen.

Rakastatkos minua? Joh. 21: 16,

Sua rakastapi sydämen,
Zuur' niinkuins ristii' wapisten

Mun kannoit syndejäni;

Mä kyyneleillä iloitsen,

Kost' piinas - muotoo' katselen

Kuwattuu' hengelleni.

Se herättää nyt minua

Rakastamahan sinua;

Kuing' hartast' ? sen is' tiedät kyll',

Waiitt' ei se ole tehty fill?

O Ystävän! Tai fuolema, Nijn kattera

Stakkautt' waatii suurembaa,

Sinä olet kaikkein Kaunein Ihmisten
lasten seasa. Ps. 45: 3.

Kaikkein ihanaisin Herran
Walkia ja punainen,
Makkaudest' kuollut Herran
Ja myöskin nautut Jesuren!
Anna hengen usein nautii'
Sitä armoo' kuins' meill' saatit,
Että nähdä sinua
Sinun piinas' muodosa.!

Sana tuli lihaksi ja asui meidän seas-
samme. Joh. 1: 14.

Terme Sinä tulemasi' tänn' tygön?
 Kuin synneisi' et katso ylö:n:
 Kõyhyydes tygön' olet tull',
 Ming' kiitoren sijs' teen sull'?

Hän on minun Jumalani, minä ylös
 stän händä. 2 Mos. 15: 2.

Jumal' kuin tuli meidän weljexemme,
 On kärsinyt ja kuollut edestämme,
 Ritorehen on mahdollinen ratti,
 Siis ylistälät händä kansat kaikki.

Herra, sinun edessä on kaikki minun
haluni. Ps. 38: 10,

Jost' taidaisin
 Sun perääs ain'
 Kaitilla hetkill hataat!
 Niin olis sanomatoim
 Autuudeni alat'.

10!

Röyhäin halauen, kina, Serra, Puna
let. Ps. 10: 17.

O Jesu! minull' lainaa,
Ett' tie mull' auki aina
Sun sydämelles olis,
Kuin kirkull' tähten kuolit.

Teidän pitää etsimään minua, ja löytämään minun; sillä jos te etsitte minua kaikesta sydämeštänne: niin minä tahdon antaa itseni löytää teille, sanoo Herra. Jer. 29. 13: 14.

Jesusta etsii sydämeni,
 Mun sielun' kysyy halusa:
 Kuf' laiduind' pitää Vaimeneni?
 Ja kusa lepää lounaalla?
 Kost' löydän, olen iloinen,
 Mutuas tygöns päästetään'.

Seidän pitää itkien ja rukoillen tules-
 man, niin minä heitä johdatan,
 Jer. 31: 9.

Kost' etseisän'
 Mun ystävään
 Vuodatan kyyneleitä,
 Niin se todistaa, ett' hän
 Uudaa itsensä löytää.

Lewitã suus', nijn minã sen täytän.
 Ps. 81: II.

Mh se! jong' tilan kans ain' olis nijn,
 Ett' päiwin ja din sinus rippuis kijnn'
 Ja nautinnos eläis ja pysyis,
 Se autuas olis tãf' surkeudes,
 Herra! kuf' on sinun kaldaises?
 Nijn sielu ja ruumis ain' kysyis.

Herra awaa sinulle hänen hywän ta-
waransa. 5. Mos. 28: 12.

Suo Herra meill' alat'
Niit' kuin Sind' ansaitsit,
Emme muuta halaa.

Mitäs tahdot, että minun pitää sinulle
 telemän. Luk. 18: 41.

Kokonans ota minua
 Omare, armo-kätees;
 Täll' halull' wainun huonone
 Nyt tomuhun sun etees.

Ettepä te ole teidän omanne', sillä te
 oletta' kalliisti ostetut. I Cor, 6: 19, 20

Sun omas on mun sydämen',
 Werelläs kalliist' ostit sen:
 Senkaltaisna kuin se on täp
 Händ' omist', Jesu! itselles.

Minä tartuin häneen, ja en tahdo
händä laskee. Korf. B. 3: 4.

Oyly Jesu! tyköni,
Etten wainoin saawutais
Hämärää sun armostas;
Ei, waan ain' suo sielulleni
Ei wäätä tundoa
Kalliist' werest', haawoista.

Muuta perustusta ei taida yrillän pan-
na, vaan sen tuin pandu on, joka
on Jesus Christus. I Cor. 3: 11.

Sen tuian pohjan minä löysin,
Joll' turvallisest' lepäjäin;
Satamaan pääsin johon' pyysin
Haavoissas, Jesu! soit mull' se
Se pohja seisoo kaikes sääs,
Laiwaan ja maangin hukkues.

Pitä itses puhdasna. I Tim. 5: 22.

Tai weres kautt' on mahdollisex' tehty',
 Sen wuotaisa meill' woima siihen lähti,
 Ja koska kuollostas saan tuta sitä,
 Niin se puhdasna sydämeni pitää.

Kullakin olkon se ajatus kuin Kristus
 xella Jeesuksella oli. Phil. 2: 5.

Esikuvaa olet minull', köyhällä' sielull',
 Kuvaan minua jälkehes.

Muta, rakas Jeesu! sinä, Että minä
 O'sin sinun kaldaises.

Minä olen se joka munastuut ja sydän
met tutkin. Ilm. K. 2: 23.

Mat' murhett' pidän siitä sielunani!
Jos tawaran' sä olet ainoani,
Jos minus wilpittämätt' löytyne
Jos warjo eli woima minus lie.

Tutki minua Jumala, ja koettele minun sydämeni: Eiusaa minua ja ymmärrä kuinga minä ajattelen, Ps. 139: 23.

Mua koettel',
 Jos sinua täällä'
 Minoat' rakastanen;
 Kaifest' synnist' minua wiel'
 Itse puhdistanet.

Tulkaat minun tygöni Paikki, jota työs-
tä teette ja olette raskaatetut, ja minä
tahdon teitä wirwottaa. Math. 11:28.

Tänn' tule juur' niin alastoin,
Mijn rasitett' kuins ikään lienet;
Baikk's olet aiwan mahdotoin,
Sä Jesuxelle kuormas wienet.

Kats'! sydämens on awoi sull',
Hän sinull' huutaa: Sielu tul'!
So kauwan hän juur' kyöneleillä
On etsinyt sua synnin teillä;

Eijs Wapahajas tygö rienn'
Syndisii' vastaanottaa hän.

Hän rohvasi heitä, ja puheli ystävästi
 heidän kansans. I. Mos. 50: 21e

O kuing' ystävällinen
 Jesus lienee suruisille
 sieluisille!

Eikö totta jokainen syndinen
 Hengen köyhä tuta saane?
 Kuinga rakkaast' ilmoittane
 Kuollons muodon suloise

Jos joku on Christusesa, niin hän on
 uusi luondokappale. 2. Cor. 5: 17.

Ett' syndymistä uutta
 Ja autuutt' kalliist' mull'
 Unsaitsit kipun kautta,
 Siit' kiltos olkon sull'!

Minun sieluni rippuu sinusa. Ps. 63: 9.

Eä jota sydän sisällän
 Himoitsee korkein masti,
 Siis' kuin ilmaannut kessellem,
 Meit' syleit' usiasti;
 Se ilomm' suurin lieinee,
 Jong' meillem' alat' toivotam
 Siis' kuin saamm' tygös mennä.

Sinä olet minun sieluni temmannut
 pois kuolemasta. Ps. 116 : 8.

Mua syndist' huonoo' ratti
 O Jeesu! korjaisit,
 Jost' hengenwedot kaikki
 Sua ylistäisit siit'!
 En miingän kyll' wois' kiittää
 Niist' joita sinuld' sain:
 Minulle sairaast' näytää
 Sun pyhät haawas ain'.

Herra sinä olet minun Jumalani, si-
 nua minä ylistän. Esa. 25: 1.

Jost' Jumalan Karitsaa
 kiwustansa
 Ylistäis kulin sydän iloisansa!
 Jost' jokaitsell' hengen wetämällä
 Kiitosta weisaisimme Jesurelle!

Minä olen sinun osas, ja sinun perindös. 4 Mos. 18: 20.

Sinusta, o mun Isani!
 Rippupi autuuden';
 Siis huomaas, o mun Armaani?
 Tjätä uskon sen.

Sinulla on ilo olewa Herrasa. Esa.

58: 14.

S autuita aikoi' niistä!

Kost' Jesustani sulkener

Mun sydämeeni; mingä siitä

Ilon ja rauhan nautitsen?

Or' filmän heitto muotons päällä

Tubansin lohduttaapi täällä.

Kaiikki ovat he syndiä tehneet, ja ei
 heillä ole mitän perustattapaa Jumaa-
 lan edessä. Rom. 3: 23.

Totuudes minä huonoin niistä olen,
 Soit', Jesu! armost' wedit sinun puolees,
 Niit' kuins' mull' teet, laupiuder' ratti
 Kutsun siis kaikkii'.

Herrasa on minulla wanhurstans ja
wäkewys. Esa. 45: 24.

Paitš' armoas ja wertas ainoata
Ei mitän muu, O Herra Jesu! saata
Mua saastaist' syndistä wanhurstahaxi,
Pyhäxi, hywäxi ja autuaxi.

Ei yhdesäkän toisessa ole autuutta: sillä
 ei myöskään ole muuta nimeä taivaan-
 alla ihmisille annettu, josta meidän pi-
 tä autuaksi tuleman. Ap. T. 4: 12.

Sun pihnaš, kuolloš aina
 Sydämes pištakon!

Se wahwan rauhan lainaa
 Siit' iton' luja on.

Suo sinus minuld' nähtää
 Niin werisnä kuin täällä,

O Karitsa! mun tähten'
 Kuoll' olet ristin päällä.

Minä olen Herra, ja paitsi minua ei
ole yhtään Wapahajata. Es. 43: II.

En muut' Wapahajaa

Lied' engä halaja,

Paits' sinua, Jesu Christe!

En kuollesangan mistän

Lied' wertaas allhall' maasa,

Eng' ylhäll' taiwahasa.

Minä istun hänen warjosans, jota
minä anon. Korf. B. 2: 3.

O ettei kengän mua mahdaisi
estää siitä!

Jesusta katsell' mun sydämen'
ain' pyytää,

Jesuresans Ja rauhasans

Mun sieluni wiettäis waellexens
täällä' laiken.

Hän on uskollinen, joka teitä lutsunut
on ja sen myös täyttää. 1 Theß. 5: 24.

Di ettei mikän ilo luomuttaisi!
Ei' mikän tuska sinust' eroittaisi!
Nuswäijex' mua tee loppuun ast',
Se seis, Herra, Sinus' ainoast'.

Hän itsensä annoi meidän edestämme,
 että hän meitä kaikesta väärystä
 lunastais. Tit. 2: 14.

Jost', Jesu! wäkewästi,
 Mua kipuus waatisi!
 Karttamaan wakaiesti
 Himoja syndisii'.
 Minian muistut' minull'
 Kuing' paljo maroi sinull'
 Mua ostaa omares,

Katso, sinä olet parattu: älä silleen
syndiä tee. Joh. 5: 14.

Kaikk' himot lihalliset
Minusa liikkuvaiset
Mielellän' kuoletan;
Zoit' ikän wihaat Sinä,
Nijt' tahdon wälittää minä,
Sill' sinuld' weimaa siihen saan

Anna minulle siunaus. Jos. 15: 19.

O Ylimmäinen Pappini!
 Sun pyhät armo-kätös
 Yhdessä minun päälleni,
 Kost' langen maahan etees;
 Sun ajatustas kallista
 Mun päällen' täytä armosta,
 Ja siunaa etsiwätäs.

Siunatkon meitä Jumala, meidän Ju-
malamme. Ps. 67: 7.

Alati olkon meidän autuudemme
 Sun armos, meidän Herra Jesuemme!
 Ja, Isä Jumal! sinun rakkaudes
 Ja, Pyhä Hengi! sin osallisuudes.

Minä olen muukalainen sinun työssä
 näs, ja vieras. Ps. 39: 13.

Suo siis, o Armaani suloisin!
 Ett' taiwaas menoni olis ain',
 Jost' odotan himoss', Sua, ikäwällä,
 Ja hartaalla katselen sydämellä
 Sin puolehes.

Minä unohdan ne Euin taKaperin o-
 wat, ja Eokotan niiden perän Euin
 edesä ovat. Phil. 3: 14.

O kuinga ol'sim autuat,
 Jos ainoo kerstauxem'
 Eä ol'sit, Jesu! lakkamat'
 Nilla tain waelluxen;
 Ett' kaikii' niit' joist' mailma
 Mielestänö paljon pitää,
 Kehuu, kiittää,
 Me woisim tallata,
 Ja unohdaisim niitä.

Sinun filmäs näkewät Kuningan Pun-
niasans, Esa. 33: 17.

Sinun kansas odottaa,
Nähdäxensä sinua;
Umen! koska tapattu
Tulos hartast' halattu!

Katso, hän tulee, ja jokaisen silmän
pitä hänen näkemän. Ilm. K. I: 7.

Waan siihen hetkeen asti,
Ett' sinun nähdä saan,
Eroittamattomasti
Mut' sinus rippumaan;
All' kaikkein muutosten
Ett' awaan, Armahani!
Walwois ja maatesani
Eull' minun sydämen'.

Ulkä tulee. Math. 25: 6.

Kost' tulee hetki suotuisesti,
 Kuin tämän onnen minull' suo?
 Kost' weisat' saanen iloisesti:
 Mun Ulkäni on täällä jo?
 Kost' hän niin minua iloittane
 Ett' Herrani mä näen wiell'?
 Kost' minä syleill' händä saanen
 Kuin nyt waan näkemät' on täällä?

Meidän menomme on Taiwahisa josta
 me myös Lunastajata Herraa Jesusta
 Christusta odotamme. Phil. 3: 20.

Te sielut, jotka iloyenne
 Halatte kohdat' Jesust' näin;
 Ah! lähettäkät sydämenne
 Taiwaseen jo edeltäpäin.
 Sinn' kokondukon halunne,
 Kus' loppuu kaikki itkunne.

Minä tiedän minun Lunastajani elä-
wän. Job. 19: 25.

Jesüs elää ainian,
Elämän myös minun pitä,
Tykönsä olla saan,
Mik' pelkäisin minä fitte?
Kuinga hän, kuin ombi Pää,
Jättäis ruumiins jäsendä?

Minä olin puollut, ja Pato minä olen
eläwä, ijanikaisesta ijanikaiseen.

Jlm. R. 1:18

O! kiitost' sll' Ruhtinall' weisattam
faiikki,

Kuin on lunasturemme täyttänyt ratti.

Ah! eläwä Jesu! meis kaikisa elä,

Ett' saisim' Sull' weisata ylhällä siellä

Minä olen Joseph teidän weljenne.
I Mos. 45: 4.

Eh' taiwaan kaiken tiennet
Ja maan myös hallit' tain,
Weljemme fuiteng' lienet,
Liham' ja werem' ain'.

Si hän häpee meitä weljexensä kutsua.

Hebr. 2: 11.

Pyhä ain', Mutuain

Ystävyydens,

Yhteydens,

Zong' meill' lainaa,

Zos me hänes ripum' aina.

Katso, minä olen ottanut sinulda pois
 sinun syndis, ja puettanut sinun juh-
 lawaatteisiin. Sach. 3: 4.

Nyt kaikkee hyvää saamme fyll',
 Kost' Kristus tähtem' kuoli;
 Armoo' ja lahjoi' voitti meill',
 Kuin hukkumasa olim.
 Verens', kuin tekee hurstakax',
 Se meit' myds yrin täällä
 Ujasa saatta autuax'
 Ja iijäisydes siellä.

Pukekaat päällenne Herra Jesus Christus.
Rom. 13: 14.

Eh' kuinga itseens kaunistain

Se sielu kuiteng' hukkuu ain',

Kuin ei tääll' waatteheri

Jesusta pue päällensä,

Sill' alastomax' löytyy se Ja wihelijäiseri,

Koss' täydellisyytt' Christuren

Ei omax' ole saanut hän.

Oh! paktekaat siis haawoille,

Niill' kalleill' armon lähteille.

D autuit'! D autuit'! D autuit'!

Joill' haawas, Jesu! turmax' soit.

Minä olen hänen silmäns edes niir-
tuin rauhan löytäjä. Korf. B. 8: 10.

Kost' Herra Jesu! meit' lähestyt,
Min suuren rauhan saa sydän siit',
Meit' katsandos armas niin tydyttäpi,
Ett' sielu ja ruumis siit' iloitseepi
Sua ylistäin.

Rauha olkon teille! Luc. 24: 36.

O! kuing' sängen suloinen
 Jesuren on ääni alat',
 Se wakuutta että hän
 Armost' puoleeni ain' palaa,
 Jiat' uskollisex' jää,
 Rakastaa mua syndistä.

Xri on tarpellinen. Luc. 10: 42.

Sentähden se on silmä määränäni,
Ja sitä itkull' halaa sydämeni

Ett' Jesustani alat' käsittää.

Mull' lohdutus on runsas sielulleni
Suunnannosa mun rakkaan Jesuxeni
Ja äänestä.

Maria langeis' hänen jalkainsa juu-
reen. Joh. II: 32.

Sä korkein Majesteti, Jesu rakas!
Prophetam', Pappim', Kuningamme
waka!

Suut' annan kalliin' waldikalles ijan,
Sun jalkais juures istun kuin Maria.

Minun kansani pitää minun lahjastani
 ravittaman. Jer. 31: 14.

Jos paimen laumastansa murhen pitää,
 Paljon enemmän teet, Jesu! sitä:
 Meill' suot kyllyydes, lainaat lahjoias,
 Siit' ravitan ne heikot, huonot, rambat,
 Me olem' sinun perimises lammaat,
 Rautt' kuolemas.

Minun majani on ylitsivuotainen.
 Ps. 23: 5.

Mr' armon meri ovat
 Sun haapas, ja ain' suovat
 Runsaasti voimaa meill'.
 Ne kuin sinn' uskaldawat
 Suld' awun alat' saawat,
 Ehf' mitä waiwa olis heill'.

Jos minä waellaisin ahdistuxen kes-
 kellä, nijs wirwotat minus.
 Ps. 138: 7.

Sun lohdutustas sulloista
 Saan hawait' ahdisturesa;
 Kost' murhe maahan waiwuttaa,
 Nijn sinun rauhas wirwottaa,

Sywä on olla karsiwällisnä, ja Her-
ralda apua toiwoa. Mal, 23, 3: 26,

Ah! sun mieles, Jesureni!

Ahdistettu angarast'

Kuollon kiwust' katterast'

Anna ain' oll' edesäni;

Sä kuin kannoit welkani,

Katsjo armos puoleeni!

Kaiikki teidän pääanne hiukset ovat lues-
tut. Math. 10: 30.

Ei minull' muuta tapahdu,
Kuin Jumal' suoda taitaa,
Ja minull' hyväk' sovistuu.
Niinkuin hän kaikki laittaa,
Ja niinkuin hän mun johdattaa,
Min saan mä sitä hawaita
Juur' sang n autuaxi.

Niille, jotka Jumalata rakastavat,
 kaikki kappalet ynnä parhaxi kää-
 dyvät. Rom. 8: 28.

Sä näet, tiedät myös kyll' itse,
 O Isä täynnäs armoa!
 Mik' hyödyttää, mik' wabingoitsee
 Mua heikkoo' köyhää tomua,
 Jong's walitsit autuas lie,
 Sill' asian toimitat sä.

Katso! minä seison owesa ja Polkutan.
 Ilm. R. 3: 20.

O minun Kuningan'! kuf' on sun
 wertas täällä?

Kell' on se oikeus mun sydämeni
 päälle?

Kell' maxaa se niin suurt' niin
 werist' kipua?

Ah! tule Sulhaisen! ja asu
 minussa!

Jos joku minun ääneni kuulee, ja so-
 waa oven, sen tykö minä tahdon
 sisälle mennä, ja pitää ehtollista hä-
 nen kansansa, ja hän minun kansas-
 si. Ilm. K. 3: 20.

Ehtollist' tule pitämään
 Sun raadollises kansa,
 Ett' haavain wirta sydämen
 Sytyttäis voimallansa,

Anna Paswos paistaa, nijn me au-
 tetuxi tulemme. Ps. 80: 8.

Katsannoissans

Hän armosans

Wahwistaa minua tiennee;

Jos muld' puuttuu lohdutust',

Nijn hän paras lience.

Minä Eyllä tiedän mitkä teistä minun
 ajatukseni ovat, rauban ja ei mur-
 hen ajatukset. Jer. 29: 11.

O Herran ajatusta
 Niit' aivan suloisita!
 Kuin ne on täynnäns' armoa!
 Bahvemmat an' kfurita;
 Ne sieluamme itse työs'
 Paimawat tomuun asti
 Keskewasti,
 Ja niis' on ynnä myös
 Lohdutust' runsahasti.

Walwohat ja rufoilat. Math. 26: 41.

Turmeluxen on se sywin,
 Kädessäs mua taluta;
 Sinä tunnet mun niin hywin
 Sydämeni puolesta,
 Kuin myös ruumin huonon majan
 Mut' ett' tämän armon ajan
 Rufoilisin, walwoisin,
 Sinull' ilox' olisin.

Joka loppuun asti wahwana pysyy,
 hän tulee autuaxi. - Matth, 10: 22.

Jost' ei mikään
 Mun sydändän'
 Sinusta wieroittaisi?
 Suo ett' waelluxeni
 Sinus lopetaisin!

Katso, joka Israelia warielee, ei se
torlu eli makaa. Ps. 121: 4.

Kyll' Herra walwoo nukkuisan'
Ja murhen pitää tiennee;
Min' joka aamu maistaa saan
Kuing' suloinen hän lienee.
Pait' apuans, Johdatustans,
Jo aikaa ol'jin hukkun'.
Kaitk' katoa ain', Armonsa wain
Pysyypi sugust' futuun.

Sinä olet minun sieluni sydämellisesti
vapautanut. Esa. 38: 17.

Ming' fiitoren
 Saa Ystävän?
 Mitä häll' annan jällen?
 Jost' kaitt' weren pisarat
 Kiihost' toisit hällen!

Sinä olet minun Jumalani hamasta
aitin kohdusta. Ps. 22: 11.

Jesuren uskollisuus suuri
Ei suingan loppu ijäisestä;
Ee nähdään minustakin juuri
Minä aiwan silmän nähtävästä,
Jost' nimellensä korkia
Min' olon kiitos, kunnia

Sinä pidät Eätes minun päälläni,
 Ps. 139: 5.

Mitä pääst' kossaan sydändän'
 Sun käsistäs, mun Jesuren'!
 Ann' alat' minun hawaita,
 Kuing' lembiäst' tahdot armahgaa,

Minä annoin sen andeksi. 4 Mos. 14:20.

Jos tunnustamme syndim' ain',
Niins', hurstas, hwwä, laupiain,
Meit' päästät synnin welasta,
Ja wapahdat sen wallasta.

Jos teidän syndinne werirustiat olisit,
 niin heidän pitä lumi waltiaxi tu-
 leman. Esa. I: 18.

Sun weres, jongas meill' ain' soisit!
 Se on niin suurest' woimasta,
 Ett' tämä wirta yxin woisi
 Mailman kaisen puhdistaa,
 Saatanan pauloist' pelastaa,
 Ja elämätä lahjoittaa.

Hän parandaa murettut sydämet, ja
 sitoo heidän kipunsa. Psalm. 147: 3.

Jesuren tygö riennä,
 Sill' uus' on armonsa.
 Kyll' hän niin laittaa tiennee,
 Ett' kiihtoren suld' saa.
 Hän näkee haawas wielä,
 Ja tietää hywin sen,
 Mit' on kuin helpottelee
 Ripuja sairaallen.

Uros, mitä minä annan sinulle.

I. Kun. 3: 5.

Minua sairast' syndist' sindä,
 Jesu! terweex' tehdä voit;
 Lääkityst' suld' ferjään minä,
 Bastoin kaikki' wahingoit'
 Madamista perityit,
 Omill' synneill' lisätyit':
 Weres sielun priiskottakon!
 Laudeiftans sen parandakon!

Hänen sydämens halun Sinä annat
hänelle; Ps. 21: 3.

Mun sielun' toivoo ystävänsä päälle
Ja hukkaan ei hän suingan toivo
täällä;

Hän auttaa sieluu' ja myös rumista,
Hän suruiſt' sydäntäni joka erä,
Kost' harrastaa Immanuelin perään,
Jts' lohduttaa.

Kiitetty olkon Jumala, jota ei hyljää
 minun rukoustani; eikä päännä laus-
 piuttansa pois minusta. Ps. 66: 20.

En voi kyll' kiittää sinua,
 Nijn rakkaast' holhot minua.
 Mua kuulet, siunaat ylits' sen,
 Kuin Sinuld' ruvoill' ymmärrän.

Tietkääte ettet te ole katowaisella ho-
 pialla eli kullalla lunastetut teidän
 turhasta menostanne, jonga te J:
 säin säädystä saitte: waan kalliilla
 Christuxen werellä. I Pet. 1: 18, 19.

Jesus on mahdollinen rakkii,
 Tehdärem' liittoon sen päällä
 Ett' raikkana pidämme kaikki
 Mailman turhat himot täällä,
 Ja sen perään waan pyrimme,
 Ett' kruunun woittais sielumme.

Mailma kato ja hänen himonsa.
I Joh. 2: 17.

Karkot' mun sydämeštän'
Mailman, lihan miel';
Ett' sinun sisäll' pääštän,
Eng' sinuld' s'iaa kiell'.
Mun Jesuxeni aut'
Sull' kunniax' elämähän
Ja hedelmöitsemähän;
Mua ostit weres' kautt'.

Hän on haavoitettu meidän pahain
tekoimme tähden, ja meidän syn-
deimme tähden on hän hofuttu,
Esa. 53: 5.

O rakkauttas palawata aiwan!
Kuin Sinun piinaan wajotti ja
waiwaan.

Maailmaan suostuin joka minun petti;
Sua haavoitettiin.

Rangaistus on hänen päälläns, että
meillä rauha olis. Esa. 53: 5.

Jesuren waiwain tundoa
 Itkulla hartaast' halaan,
 Ei mikään niin mua rauhoita
 Kuin ystäwydens' alat'.
 Jos hänen werens' priiskottaa
 Sydänt', kost' murhe repii,
 Walfenepi
 Mun sielun' ilosta,
 Ja rauha lewenepi.

Se joka wedellä ja werellä tulee, on
 Jesus Christus. I Joh. 5: 6,

Mun Jesureni kuollessa
 Werä juoree ja wesi:
 Se sielun janon sammuttaa,
 Sieluu' ja ruumist' pesee.
 O wirta runsas awojoin!
 Sydämen' sinua halaa,
 Perääs palaa;
 O lähde werratoim!
 Mut' nautitsen sua alat'.

Teidän pitää ammundaman wettä ilola,
 la, autuuden lähteistä, Esa. 12: 3.

Sä autuuden,

O Jesuxen!

Sin haawas lähteet ovat,

Jotka jofaxäiwä meill'

Wirwotuxen suowat,

Sänen hiensä oli niin kuin weren pi-
 sarat, jotka maan päälle putoit.
 Luf. 12: 44.

Nijn mond' kuin wuosi wereß pifarata,
 Nijn mond' kuin, itkit fyyneld' katke-
 rata,
 Niin moni alat' rukoilepi ääni
 Mun edestäni.

Te oletta Käyneet priiſkotus weren tyä
gö. Ebr. 12: 24.

O! hänen wertans' armasta
 Natt' janoo sydämeni,
 Wirwottawij' Täst' wirrasta
 Pisaroit' saadaxeni.
 O! tätä alinomaisest'
 Ja aiwan sydämellisest'
 Himoitſen, ikäwöitſen,

Me rakastamme häntä, sillä Hän ra-
kasti meitä ensin. I Joh. 4: 19.

Se rakkaar' sydämeni
 Väkeväst' kääntäpi,
 Ett' Jesus edestäni
 Rakkaasti kuoleepi,
 Ja yxin werens' kautta
 Mua autuari auttaa,
 Nias ja iäifest'.

Jolle pakko anderi annettiin, hän pak-
ko rakasti. Luc. 7: 47.

Jot' enämmin, syndisten Ystävä!
 Eä ander' annat meillen,
 Niin sitä enämmin myös me
 Sua rakastamme jällen'.
 Me syndisist' olem' suurimmat.
 Sentähden armoo' meill' lahjoitat,
 Sua hartaast' rakastamaan.

Minä tunnustan Herralle minun pa-
hattefoni. Ps. 32: 5.

Jos itses laikisa syypäänä pidät,
Nijn haavoille tien awojoimen löydät.

Sinä tuulet ruukouren, sentähden tulee
 kaikki liha sinun tygös. Ps. 65: 3.

Eiköst' Jesus lohduust' ain' ole suon',
 Kuins' itkenyt jälkebens' olet?
 Koft' hän sinun hukkahan andanut on
 Ruukousta lähettää puoleens?
 Koft' armoa andexi andamust' viel'
 Kynneleillä olisit etsinyt täällä,
 Etk' händ' ol'si walmilxi löytän'
 Sun' kaikkia andexi andamaan?
 Etkös hänelä puhdistust' myös ole saan',
 Koft' sitä waan tietus on pyytän?

Kaikei minun luuni sanoaan: Heras
 ra, lusa onj sinun wertaises? Ps.
 35: 10.

On gosta Jesuren wertais? taall' maasa
 Eöytynyt, taikk' ylhäll' ta'wahasa?
 Me wastamm': Ei.

Kuinga Tallis on sinun hywyyses,
 Jumala; että ihmisten lapses sinun
 siipeis warjon ala uskaldawat. Ps.
 36: 8.

Hän yrindän?
 On sielullen?
 Lohdutus, murhesani;
 Ja mun uskalluxeni,
 Aiwon aiwani.

Minä näjin heidän tiensä, paransin
heidän ja lohdutin heitä. Esa. 57: 18.

Se joka, senkaltaisna kuin hän itsensä
löytää,

Jesusta lähenee muodattain kyynelitä,
Eill' hänen werens' ja kärsimisensä
On kallis lääkitys sielull' ja sydämelle,

Jumala armahda minun syndisen
 päälleni, Luc. 18: 13.

Täällä seison köyhä minä
 Katt' vihanalainen,
 Armahda, Herra Sinä!
 Puoleeni kasvos käänn'.

Pitäkäänt hyvää omatundo.

I Pet. 3: 16.

Ei mikään luondokappal' tääll'
 Voi hyvää tundoa' antaa meill';
 Paits' hyvää omatundoa
 Kaikk' ilo kuiteng' katoa.

Käy kammme hänen tygönsä priistotetut
 meidän sydämismme pahasta oma-
 sta tunnoista. Ebr. 10: 22.

Sun lastas priistot' werelläs,
 Suin halull' langee etehes,
 Sill' werell' pyhäll' kalliilla,
 Suin sielun haawat paranda.

Hänen sielunsa asuu hywyysessä.
Ps. 25: 13.

O, mitä meitä' Jesuren weresä walmis
stettiin!
Me hänen wanhurstauteensa puettiin:
Soit' etseim', kauwan Waan turhaan
aiwan,
Nyt' wijmein ilolla Jesuren haawoisa
„Idyssiin."

Hänen haawainfa Pautta olemma me
paratut. Esa. 53: 5.

Wiis' ombi niit'
 Armon lähteit'
 Jois' hän meill' rauhan lainaa.
 Jos elämme,
 Jos kuolemme,
 Ne lohduttawat aina.

Hän on meidän edestämme kuollut,
 että jos me walwomme eli mahaamme
 me, me ynnä hänen kansans eläis-
 simme. I Theß. 5: 10.

Nyt uskovaisten mieli palaa
 Armohon ylhän haavoisa,
 Ja kuing' he wöt ja päiwät alat'
 Mahdaisit hänell' felwata,
 Kuin heitä kuollost' wapahti,
 Mutuuteen armost' johdatti.

Sinun minä olen, autta minua,
Ps. 119: 94.

Kuing' Herran omat lienem' ?
 Kost' alat' sieluan'
 Käsiäm' handaa tiennem',
 Kost' aamull' nostuam'
 Jesta rukoilemme,
 Ett' myös sill' päivällä
 Kaikk' käännäis' askelemme
 Suosior' hänelle.

Katso, minä olen teidän Eanßanne jo
 Eapáiwá mailman loppuun asti.
 Math. 28: 20.

Kuumiin filmill' tääll' tosin emme: saa
 Sun kaswojas nähdä suloisia,
 Sielumme Sua kuiteng' saa hawait' kylä,
 Tunduwaisest' taidat ilmanduu' meille,
 Näkymätä.

Läsnä on Herra Paikka jotka händä
 aurens huutawat. Ps. 145: 18.

O Jesu! ilmoit' sielulleni
 Läsnolemises suloisin;
 Etti' olis mun niin ollareni,
 Kuin fuollosas sun näfisin,
 Tul' ihanaisin Istawan'
 Kuin weres annoit edestän'.

Sån temmais' minun ulos: sillä Sån
mielisty minuu. Ps. 18: 20.

Sijt' kijos ett'3 mun walitsit!
En tiedä mitä sanon sijn,
Kost' itseheni menen:
Jos' hänell' ilox' tulisin!
Ja kaitist' niistä pääsisin,
Joist' murhe mull' ja hänell'.

Kuinga kalliit owat minun edesäni,
 Jumala! sinun ajatures? Kuinga
 suuri on heidän lukunsa. Ps. 139: 17.

Sun kalliit rauhan ajatures,
 Täällä ankkurimme owat ne,
 Siis kuin me jälken lupatures
 Sua, rakas Jesu! näemme,
 Ja vielä taiwaas lafkamat'
 Ne aina owat kalliimmat.

Kaikei teidän murhenne pangaat hä-
nen päällensä. 1 Pet. 5: 7.

Sen kuin rasittaa sinua,
Sen kuin suld' taitaa puuttua,
Sen kaiken Jesus tietää;
Kost' murhe siis tuleepi pääll',
Kuin lapsi silloin ajattel':
Kyll' hän kaik' hywin päättää.

Ettei sitä tehdä voi mitään.

Uimmäisen oikia kää voi kaitti muutt-
 taa. Ps. 77: 11.

O fielu! ole omans',
 Ann' uses hänen huomans',
 Kuin armost' sinun loi;
 Wakaisest' usko sinä,
 Kyll' Jäs taiwallinen
 Kaitisa sinua auttaa voi.

Minä tulin sytyttämään tulda maan
 päälle, ja mit: minä tahdon, waan
 että se jo palais? Luc. 12: 49.

O! Jesuren rakkaus tuelemaan ast'
 On, meitä lunastaisa, pahan';
 Hän werta myöös hikoili angarimmast';
 Nijn hartaast' on autuuttam' hataann'.
 Jos emme täsi' elämään wirkoa wiel',
 Sollei siitä voiteta sielu ja miel,
 Sollei sydän syty siit' ikään;
 O! ming' sitä siit' pitä waikeuttaman?
 Ja totisest', siit' pitä tunnustaman,
 Ettei sitä tehdä woi mitään.

Christuxen rakkaus waatii meitä, }
 2 Cor. 5: 14.

Kuin Jesuremme rakkaus
 On sydämisiän alat' uus',
 Niin perustus on löyhty.
 Sitt' tahtons parhax' tutaan täällä,
 Se makaa sydämemme päällä,
 Sinn' ombi mielem' kääntty,
 Käymme niin Teilläns ain',
 Joudatusta, Barjelusta
 Sieluillemme
 Nautitsen ja ruumiillemme

Minä tahdon ottaa pois Piirisen sydämen
heidän lihastansa. Hes. II: 19.

Sydämen kovuus pehmit' niin
Ja mielen' taiput kans,
Ett' katumuren kynneliin
Sulaisin kokonans.

Uhdistettua ja särjettyä sydäntä et si-
nä Jumala hyljää. Ps. 51: 19.

Kivust' Jესureni
Halaa sydämeni
    Syvää ilkutust'!
Dikein tainutettaa,
Ja niin rauhoitettaa,
    Ett' se näkyis must'!
Priiskotust' ja kaunistust'
    Verens suokon sielulleni,
Ja myös ruumiilleni!

Minun sydänteni halkee laupiudesta häs-
 nen Eohtansa, että minä kaiteri ar-
 mahdan händä, sanoo Herra. Jer. 31:20.

Alvaatur' syndisille iää
 Sydämens rakas alat',
 Kuins' olet tule, katsele
 Kuing' rindans' puolees palaa!
 Ei viheliäisyydes sua tääll'
 Mutuudest' ulos sulje,
 Jes waan tygönsä totisell'
 Armonsä himoll' kuljet.

Joka minun tygöni tulee, sitä en mi-
nä heitä ulos. Joh. 6: 37.

Te Jesuren tygö saatt' tulla senlais-
na kuin lienett',
Hän ottaa teit' vastaan ja auttaa
kost' halull' riennätt',
Baikk' wiheliäiset Ja syndiset
Kuing' ol'sitte, tahtoo hän kuitengin
armahtaa teitä.

Ei ole rauhaa minun luifani,
 Pf. 38: 4.

Itfestäs lepoa et saa,
 O fielu! rukoil' Jefusta,
 Ett' pyhäin häawainš weri sull'
 Hywäxi mahdais oikein tull'.

Kosta minä sinua auyeni huudan,
 niin Sinä luulet minua ja annat
 minun sielulleni suuren väkeroys-
 den. Ps 138: 3.

Lakaut', rakkain Jesureni
 Mun itämyyden kipa,
 Ja minun huonoon sydämeeni
 Sun kallis vereä wuodata,
 Ol' minua läb' tääll' ajasa,
 Niinkuin näkiin Sinua.

Tolla Jumalan Poika on, hänellä on
elämä. I Joh. 5: 12.

Se sydän kuin todella ikävöitsi
Ett' Jesust' sais itsiä nautti,
Ei sill' ole puutosi', se aurias lie,
Hän itse sen matkaan saatti,
Sill' kait' kuin täs' elosa tarwitaan
Ja mitä tääll' parhammin toiwotan
Se Jesuxes runsaasti löytyy.

Kuin Sinä ainoastans minulla olisit,
 niin en minä ensingän sitte taiwasta
 eli maata tottelis. Ps. 73: 25.

O! autuat wiisisti olemme iäifesti,
 Jos Jesus Kristus meill' ombi totifesti,
 Kuin kaikkein lahjain on lähde parhain,
 Siis' siltain meildä ei mitäkän tääll'
 puutu.

Jotka Jumalan Hengellä waiikutetaan,
ne owat Jumalan lapset. Rom. 8: 14.

O Pyhä Hengi! minua johdat'
Sun yhteydes sisälle,
Jesuren tähden sinus wuodat'
Mun sydämeeni sywälle!
Ja asu, waiikut' sielusan',
Ett' lapsi ol' sin Jumalan.

Hengi rufoilee meidän edestämme sa-
nomattomilla huokauksilla. Rom 8: 26.

Hän Abba sielusa Jts' aina huutelepi,
Ja kost' me rufoilem, niin hän myös
rufoilepi;
Hän rukouksenme niin sovittaapi wiel',
Ett' Amen tulee niill' wastauksi tääll'.

Jumala on pyhä ja pois kaikki kyy-
nelet heidän silmistänsä. Jlm. K. 21:4.

Hän parahiten itkewän
Sydämen rauhoittaapi,
Elämän lähteellä myös hän
Sairahan parandaapi.

Wiidoin tulcepi aika se,
Joll' murhet, heikkoudes
Painetaan alle jalkainme
Ja kaikki lewottomudet.

Johdattujen ajan nyhytys.

Tämän nykyisen ajan waiwat ei ole
 sen kunnian werta, kuin meille il-
 moitetaan. Rom. 8: 18.

Hää päiwäll' ilon-wijnaa jaetahan,
 Kyynelden kalkin siaan annetahan;
 Jokaitsest' kyynelest' kuin wuosi tääll',
 Glo ja riemu meille suodaan siell'.

Kusa Paxi eli Polme tulewat Pofoon
 minun nimeeni, siinä minä olen heis-
 dän Pestellänsä. Math. 18: 20.

Jumalan lasten osallisuus siinä
 Mutuutta kaikellaista olet täynnä!
 Osallisuus lyhyes häpiänsä,
 Osallisuus lewosa iäisefsä,
 Osallisuus Jumalan lohdukses
 Sydämen ensimmäisest' liikutusest'
 Osallisuus myös ihmeteldäwäfsä
 Tohdaturesam' aias nykyisefsä.

Yhtä minä Herralda anon, sitä minä
 pyydän: asuaxeni Herran huoneesa
 kaiten elinaitanani; että minä näs
 E:sin Herran kauniin Jumalan pal-
 weluren, ja hänen Templians e:si-
 sin. Ps. 27: 4.

Kuing' ihanaiset, Herra suuri!
 Sun asuin siäs owat null',
 Jois' Christillisell' tawall' juuri
 Sun kansas saapi kokoon tull'
 S' nulle Herra tunnias',
 Ja ylistyrex' tuuluisar'.

Si terweet tarwit'e parandajata waan
 sairaat. Luc. 5: 31.

Song' on sydän rasiteltu,
 Koska sündi painaapi,
 S matundo waiwaapi,
 Olkohon nyt löydutettu,
 Koska hän täällä löytää sen,
 Jold' hän pian lääkitään.

Tydy minun armooni; sillä minun
 voimani on heikkoisa wätewä, 2
 Cor. 12: 9.

Nyt mielelläni waiwainen
 Edesäs olen, Jesuinen!
 Kosk' siit' saan iloit' kdyhänä,
 Ett' armos heikkois wätewä.

Tulkaat, sillä paikat ovat valmistetut,

Luc. 14: 17.

Te raadolliset, waiwaiset!

Tänn' tulkaat pelkämätä,

Ustonne kadet heikkoiset

Täyttäkää estämätä:

Tääll' hyvään jakoon ehditään,

Siis olkaat turwisanne,

Saadefanne

Werestä Jesuren

Mitä teild' puuttuu tainne.

Andakaat suuta Pojalle. Ps. 2: 12.

Langeen etees, Jesuxeni!
 Kuin, rakastain minua,
 Maroit edest' syndieni,
 Joill' wihoitin Sinua,
 O ming' mull' suo ilon se
 Että maaza kbyhänä
 Kistis all' joll' benges iätit,
 Ja mun autuudeni päätit.

Ei Pengän woi palwella Kahta Herraa.
 Math. 6: 24.

Mailma jätä ilkiä,
 Libasta hänyst eria,
 Jesuren tygö itses käänn',
 Min autuax' sun tefee hän.

Kusa teidän tawaranne on, siellä on
 myös meidän sydämemme. Math.
 6: 21.

Jostas haawas kirjoittaisit,

Jesu! sydän pohjaiseen!

Eitten niitä unohdaisi

Millään hetkell eläisän?

Ole korkein tawaran?

Josa lepään ainian;

Anna minun puuttees suures

Armoo löytää jalkais juures.

Hän muisti minun nimeni, koska mi-
nä vielä äitini kohdusta olin. Esa. 49: 1.

Hän valitsemistensä ei kadu yhtään,
Min on se, sielu, sen sä olet idytän';
Kost' hän on laupias ja wäkewä,
Min uskotun hän kalun warjell'
tiencee;

Se siihen iää: Hän uskollinen lience,
Se siihen iää.

Jloitkaat että teidän nimenne owa
 firjoitetut taiwaisa. Luc. 10: 20.

A ja myds S! Walittu Päämm'!
 Song' pääll' uskawat sydämem',
 Walitssemistam' halaamm'
 Pyhisiä nähdä haawoisa.
 Meit' kätke ostolambaitas
 Awattuun fylkees alat'.

Nutuat owat hengellifesti waiwaiset.
 Math. 5: 3.

Mahdottomat ja huonoiset ratt'
 Walitsit Sinä, O Jesu! kaisk'
 Se mieli siis meille myds armost' lainaa,
 Hengen kbyhyydes ett' pysym aina
 Nutuudexem'.

Jumala on ylpeitä vastaan; mutta
 nöyriille antaa Hän armon. I
 Pet. 5: 5.

Nöyränä pysy mielesäs
 Et muutoin ole minun;
 Jos siitä painut itseäs
 Ett' lapsen' otin sinun,
 Nijn Saatan sinua peljättää,
 Ja epäilyksen herättää,
 Sielulles wahingoxi.

Ei minun aikani ole vielä tullut,
 Joh. 2: 4.

Hän tietää oikian ilon hetken,
 Ja sen kuin meitä hyödyttää;
 Kost' hän, kuin katsoo salaisehen,
 Ei löydä meistä wilppia,
 Nijn tulee rauhall', lewolla,
 Ennen kuin woimme uskoa.

Minä tahdon katsoa Herran päälle, ja
 minun Autuudenti Jumalata odota-
 taa; minun Jumalani on minun
 Puulewa. Mich. 7: 7.

Kost' loppuu oma wäkeni,
 En auttaa taida itseeni;
 Niin tulee Jumal' awun kans,
 Tus runsaat woimat tullesans.

hetyxet Eufā ymmärtää: Anna mi-
 nulle andeeri salaiset rikokset. Ps.
 19: 13.

Laupiar' hän ain' iää ja armolliser',
 Jos waan tunnustam' itsen' wialliser',
 Koht' hän on walmis apuu' osottamaan,
 Ruumist' ja sielua myös parandamaan.

Meillä on Edeswastaja Isän tyköndä,
 Jesus Christus joka wanhurskas on.
 I Joh. 2: 1.

Tollets' Edes wastajamme
 Oltis, Jesu suloisin!
 Ellei weres kallihin
 Vuhuis hywää puolestamme
 Mihing' raukat hädäsäm'
 Käännäisimme itsiäm'.

Wahwista minun Päymiseni sinun sa-
nasas, ja älä anna wäliwailan mi-
nua wallita. Ps. 119: 133.

Joka sydänt' kotonans
 Andaa Wapautajall',
 Ja niin hänen mielenf' kans
 Saapi armon ajall',
 Häntä waatii rakkaus
 Joka askelella;
 Hänell' ombi waellus
 Tiellä tasaisella

Herra warjelee uskollisia. Ps. 31: 24.

Sin', päiwiss' sydänt' suojele,
Sieluu' ja ruumist' warjele,
Katkist' sull' wastahakoisist'
Ja minull' wahingollisist'.

Meillä on lunastus hänen werensä
 kautta nimittäin syndein anderi ans
 damus, hänen armonsa rikkauden
 jälkeen. Eph. 1: 7.

Ett' armoo osottaa ja laupiutta,
 Ja anderandaa syndein paljoutta,
 Ett' parandaa ja suoda rawinnon,
 Ett' lohduuttaa ja siunata ja kaita,
 Ja tehdä sen kuin ystävä tehd' taita
 Se ilos on,

Jesuxen Christuxen Jumalan Pojan
 veri puhdistaa meitä kaikesta synnis-
 tä. I Joh. 1: 7.

Hän pesee synneistämme
 Meit' kalliill' werellä,
 Kuin meidän hywäremme
 Haavoistans juosnut lie;
 Hän löytyy lakkamata!
 Sijn' rakkauden työs,
 Ett' sielui' puhtaax' saattaa,
 Ja kaswattelee myös.

Saata meille apu tuskasa: sillä ihmis-
sten apu on turha. Ps. 60: 13.

Nijnkuin ei äitit rakkaat
Lapsii' muistamast' lakkaa,
Waan suojelewat niitä,
Kuin waara läbet' pyytää;
Nijn Jumal' laupiambi
Luteitä rakkahambii'
Meit' holhoo suojeleepi
Kost' häätä läheneepi.

Hiljaisuudella te tuletta auteturi!

Esa. 30: 15.

Jost' hiljaisuudes pysyisimme,

Ja hallitukseens tytyisim',

Tahtonsa alle taipuisimme,

Ja hänen käsiins katsoisim' ;

Sill' Jumal' kuin meit korjais tääll'

Puutozem' parhain tietää viel'.

En minä päästä Sinua jolles siunaa
minua. I Mos. 32: 26.

Mun Jesuren!
Jts' tule tänne,
Ja sydämeeni paina
Siunaus, jong' minulle
Kuolemasas lainaat.

Minä olen ihanlaisella rakkautella
 sinua rakastanut. Jer. 31: 3,

Tott' on muss' syndiselle
 Min' Jesus rakas rakk',
 Sill' kipun' otti pääksensä
 Ja sairauden' kaitt'.
 Se pilkka, piina, haawat,
 Joill' tähtem' kuoli hän,
 Mun hänell' todistawat
 Kallihin ollehen.

Minä olen se elävä leipä, joka taiv
 waasta alas tuli. Joh. 6: 51.

Mutuuderem' tarpeellinen
 Kallis leipä elämän!
 Taivaast' maan päältä' meille Sinä
 Lähetetty olet tänne;
 Hukkaan tulee sielu se
 Jong' et Sinä ruoka lie:
 Sinua sielun isoo aina
 Minulle siis itses lainaa,

Joka syö minun lihani, ja juo minun
wereni, hänellä on iankaikkinen es
lämä. Joh. 6: 54.

Sin' lihaas, Jeesu! totifesti
Ja Sinun wertas juoda sain,
Kyll' mua nyt muistat illoifesti,
Kyll' minusa nyt pysyt air';
Sun weres, ruumiis kallein
Du tawarani korkein.

Minä olen köyhä ja waiwainen,
 Ps. 40: 18.

Hän wähwistäapi heikkoja,
 Lohduttaa armollansa;
 Hän antaa werens' puvua
 Myös heidän puolestansa;
 Hän ensin holhoo sairaamman
 Ja sen hän pitää parhamban,
 Kun ndyrimmästi feriää.

Sinä valmistat minun' voimalla.
Ps. 18: 40.

Mua vahvist' ilo • hengelläs
 Se minua lohduttakon!
 Mua veri • hies, hetkellä
 Biimeissell', wiruttakon!
 Ja kost' niin kelpaa Sinulle,
 Lujasa uskos minua wie
 Täällä' walituides' seuraan.

Minä tahdon olla teille niinkuin Paater,
 että te kukoistatte niinkuin, Euklainen.

Hos. 14: 6.

Ann' weres tähden meidän
 Kasvaa ja wiherjädä,
 Ja aina lisätyillä
 Sua kiittää hedelmillä.

Rakastaaat meidän Herran ja Wapah-
 tajan Jesuren Christuren armosa ja
 tundemisesa. 2 Pet. 3: 18.

Suo, Herra! että saisim
 Paremmin kasvaa ain',
 Uskoisim', rakastaisim',
 Rippuisim' Sinus niin
 Ett' saisim' suloisuuttas
 Sydämes' alat' tuta,
 Ja janot' jälkehes.

Serra muista minua sen armos peräs-
 stä, jongas kansalles luvannut olet.
 Ps. 106: 4.

Uskollisuudes kaiken täällä
 Ann' tapahuu' mun köyhän päällä,
 Sã rakkaamb' äiteit' kaikii',
 Jlosan' ja murhesani
 Kokonans annan itseni
 Rakkaudelles ratti.

Hän muistaa liittonsä iankaikkisesti;
Ps. 105: 8.

Kdyhä sydän iloitse,
Ett' walittu lienet;
Sillä jong' hän walitssee,
Sen hän kätkee tiennee.

En minä hyljää sinua, sihenasti että
 minä kaikki teen, mitä minä sinulle
 puhunut olen. I Mos. 28: 15.

Ei hän ikään minua pääst'
 Waan ain' wetää peräsänsä:
 Sielu riemuitseepi täst'
 Ruumis wiel' täälä' mendyänse
 Haudasa saa toivoa,
 Ett' sen Jesus kirkastaa.

Vuoret pitää wälittäman, ja Puikukat
 langeman; mutta minun armoni ei pidä
 sinusta poikkeman, ja minun rauhani lii-
 to ei pidä langeman pois; sano Herras-
 nun Armahtajas. Esa. 54: 10.

Kuing' suur' on hänen neuwonsa

Kuing' kalliit ajaturensa!

Jost' oikein tundisimme

Ilmoitetut aiwoiturens!

Hänen karsiwällisyydens

On meidän ankkurimme; Pyhäät, Hyvät
 Johdaturens, Todisturens Rauhan liitost';
 Jost' waan saib enämmiin liitost'.

Sån meidän syndimme itse uhrais o-
 masa ruumisans puun päällä,
 I Pet. 2: 24.

Kost' syndi sydänt' rasittaa,
 Mut' silloin ajattelen
 Sun fuolemata's katkeraa,
 Uhriäs muistuttelen:
 Sã ferran ripuit ristin päällä,
 Syndeini kannoit kuormaa fiell'
 Kuin wiatoin Karitsa,

Sân on sowingo-meidân syndeimme
 edestâ. I Joh. 2: 2.]

Riwasta sijnâ alat',
 Joll' minun lunastit,
 Sydâmeen tundoos' halaan,
 Rijkkuareni sijn';
 Sir' kuin, mun Jesuxeni!
 Sun ristis: muodoll' wiet
 Wiiddoin-mun silmistâni
 Wijmeiset fyyncelet.

Joka sanoo itsensä häneä pysyvän,
 hänen pitää nijn waeldaman, kuit
 hängin waelsi. I Joh. 2: 6.

Sydan sowitztu weren kautta,
 Joll' on Jumal' rauhan's suon',
 Seurain Jesust' taitaa kohta tuta,
 Mitä sopimatoim on.
 Maturet, sanat ja työt kaikki
 Hengen woidet hillitseepi ratti,
 Joti' on tydlähimmät, ne
 Rakkaudens kewendä.

Oypikaat minusta, että minä olen si-
wia ja nöyrä sydämeistä. Math. II: 29.

O Jesu! suo
Sun kivaas jo
Nijn minuun paineturi,
Että mieles minusta
Tulis hawaituri.

Jumala waiKuttaa teiſä, ſekä tahdon
 että toimituren, Hänen hywän ſuo-
 ſionsa jälkeen. Phil. 2: 13.

Armonsä kuin määrätöin on
 kuin meiſä alkaa ja myöſ päätää
 Sit' läſiſtänſä pääſtä meitä,
 Sydämen armoſ warjeltoon!

Ilman minuta ette voi mitään tehdä;
 Joh. 15: 5.

Emämm', voimamm' ainoa!
 Me o'ras emme nestett' saa
 Muut', kuin sen jong' sydänten' pääst'
 Sun haavoistas wuodatat täällä.

Kaadolliset sydävät ja rawitaan.
 Ps. 22: 27.

Meill' osa iokapäivä lainaa
 Siin' autuudes tuins' ansaitfit,
 Ja aut' ett' sydämemme aina
 Sun puolees käätyt olisit!
 Hädäsi' ja rakkaudesta
 Sun päälles mahdam' patsoa.

Minä tulin, että heillä pitää elämä ole-
 man, ja yldäkyllä oleman. Joh. 10: 10,
 Jos hyvii' päivii' halaat,
 Suotuisaa pyydät eloa;
 Niin mahdat sinä palaat'
 Tain Paimenemme sauwan taa,
 Täällä löytämähän tulet
 Parasta laiduinda, Sen siahan kuin sulle
 Soi vapaa mailma.
 Täällä hyvytt' monin kerran
 Hän meille tarvitsee;
 Sill' Paimenem' on Herra
 Tainwaan tawaran ylitse.

Katsos Euinga hywä ja Euinga suloinen
 nen se on, että weljeret sowingoia
 Eestänäs asuwar. Ps. 133: 1.

Warjela suurest' laupiudest'
 Pistuista laumaas, Jesuren'!
 Raikesta eripuraisuudest;
 Sill' murhenpitos wiimeinen
 Tääll' oli lastes yhteys,
 Ja kansas yrimielisyys.

Uuden Eäskyn minä teille annan, että
te rakastaisitte teitänne Eeskänne.

Joh. 13: 34.

Sun rakkautes liitä,
Sä kaikkein rakkain täällä!!
Tarkasti kaikkij' niitä,
Joi' kannat rindas päällä,

Anna ties Herran halduun, ja toivo
 hänen päällensä; Kyllä hän sen tee
 tee. Ps. 37: 5.

Ann' hänen waldaa pitää,
 Kuin neuvoisa on suur',
 Kyll' hän niin itsensä käyttää,
 Ett' saat iloita juur';
 Hän Jumal' ihmellinen
 Toimitta suotuisest'
 Asian, josta sinä
 Huold' pidät suruisest'.

Hänen neuvous on ihmellinen, ja sen
jalosti toimittaa. Esa. 28: 29.

Si hallitusesansa wiel'
Hän ole erehtynyt,
Jong' hän tekee taikk' sallii tääll'
Se on ain' menestynyt,

Illoitkaat aina Herrasa. Phil. 4: 4.

Ujoillen minä juur' riemuitsen
 Minun Mutuudeni ylitfen;
 Sill' sulana armon' se pysyy aina,
 Ihmellisnä myöä laupiudens' lainan',
 iäisyydes.

Autuas on se kansa joka ihastua taiv-
 taa. Ps. 89: 16.

Niemuitkam kufin kijtorell',
 Nautitfoon mitasansa
 Sen kuin meill' tuskall' werisell'
 Jts' Jesus ombi ansainn'
 Jost', kost' se lewii' sielusam',
 Täällä' tulem' autuaxi,
 Someliaaxi,
 Myös täällä' kulkeisam',
 Tainwahan asuaxi.

Älkää Jumalan Pyhää Hengee mur-
hellisxi saattako. Eph. 4: 30.

Kosk' Pyhän Hengen muistutusta
En ole fuullut mielellän,
Ja tätä hiljais' varoitusta
Pois säännyt olen tyköän;
O mingä kiwun katkeran
Sijt' tunden' olen tunnosan'.

Kuuliaisuus on parempi kuin uhri.
I Sam. 15: 22.

O Pyhä Hengi! sinua nöyrästä kiitän,
Että holhomises all' mun olet pitäin';
Armo' ja voimaa minull' vielä lain'
Että olla todest' kuuliainen ain'.

Heidän pitää Paikki Jumalalta opes-
teturi tuleman. Joh. 6: 45.

Jota ei mitkään tiedot suo,
Sen yhteydens opettaapi;
Se kuin meill' rauhattomuutt' tuo,
Lähydesänsä katoapi;
Siis sitä Täällä pyytää
Sydän himollans,
Seuraa sitä syndisten Ystävän kans.

Herra on läsnä. Phil. 4: 5:

Kost' sydämes, Jesu! on
Kansam' laakamata,
Niin rauhaan ja ilohon
Seuras meitä saattaa.

Katso, se Jumalan Karitsa, joka pois
ottaa maailman synnin. Joh. 1:29.

Ett' katsoa Jumalan Karitsan pääll',
Se meit' tytywäisiksi saattaa;
Se murhelist' miellä myös lohduttaa
tääll'.

Kuin suru meit' pyytääpi kaataa:
Kost' Jesuksen werta sowittawata
Sydämem' autuudeksen nautita saa,
Kost' hiellän's kasteellaan sielun',
Kost' uskolla ristän's syleilemme,
Kost' armolla täytetään sydämemme,
Se perustus on Hengen riemuun.

Katsokamme Jesuren päälle. Ebr. 12: 2.

O Herra Jesu! meille suo
 Suur' waka uskon katsando
 Sun piinas-muodon päälle,
 Kuin muodot muut hajottais kai^{kk},
 Meit' muotoisere^s telis ratk',
 Sun mieles lainais meille.

Suo meill' se,
 Ettemme

Tääll' waan kuulis, Väättäis, luulis,
 Mutta nautit'
 Saisim' niit' joit' meille laitit.

Ota itsestäs waari. I Tim. 4: 16.

Mut' yst ja päiwät walwon jofa hetkell',
 Ja sitä joukko' vastaan armoos-kätken,
 Kuin pimeyden waldakunnasta
 Mlati wäijyy tätä tawaraa

Koetelkaat teitänne' jos te oletta usko-
sa. 2 Cor. 13: 5.

Kysy sydän, sinuas,
Tunnet's waiwaisuudes
Sinun omas luonnosas,
Syndis riettaudes?
Tunnetkos myös Jesusta
Tulleex' armon kansa?
Olet's päästös welaasta
Edynnnyt haawoisansa?

Kaiikki mitä me toimitamme olet Sinä
meille andanut. Esa. 26: 12.

Jos itsellem' pelpaam' katselles lahjoi' ja
muutost',
Nijn Herran Hengi tuo julki niin paljo
puutost';
Ett' kulin saa Juur' iloita,
Kost' taitaa muut' kaikia unhotta paits'
Jesust'.

Ei Kristuskan itsellensä kelpaanut,
Rom. 15: 3.

Wainainen olen, heikko, eläisäni,
D etten koskan kelpais Itselleni!
Bariele, Jezu! siitä armosa
Ja sinun mieles minull' lahjoita.

Jumalan kansalle on vielä yri lepo
tarjona. Ebr. 4: 9.

Mutuas uskok' elävällä
 Haawain päälle rakendaa,
 Sowitetull' sydämellä
 Herran tulos' odottaa;
 Hän kuin tahtoo armiast'
 Olla kansamm' loppuun ast,
 Laittaa myös eti' fuollesamme
 Lepoons' sisäll' käydä saamme.

Se kylwetään heikkoudesta, ja ylösnou-
see wäkeyydestä. I Cor. 15: 43.

Terwe on sielun ruumiin; puolest' siellä,
Se joka oli sairas heiko täällä;
Jumalan Aritsa, Immanuel
Siell' kytost' saapi weisull' iäisell'.

Jumala luo minuun puhdas sydän, ja
anna minulle uusi vahva hengi.

Pf. 51: 12.

Ota sydän ja kaikki' kuin on mull',
Ne olkon, Jesu! kokonans Sull'!
Sielun ruumiin puolest' tahdon oll'
Sinun,
Sun kallis tahdos nyt hallitkoon minun
Puhcen', tekon' myös.

Jos me sanomme, ettei meillä ole syn-
diä, niin me petämme itsemme. I

Joh. 1: 8.

Syndinen sydämeni

On, ja pysyypi syndinen;

Waan kuin mun waattereni

Suodahan pufunsi werinen,

Niin ei wahingoit' synnit;

Sill' auttaa armoisans

Mun paras Läkärini Sielua tarpeisans.

Nuumiinsa werens kansa

Nikoren' parandaa,

Alati haavoistansa Seluni terweyttä saa.

Maistakaat, ja Eatsokaat Kuinga Serra
on suloinen. Ps. 34: 9.

O! kuinga sielu iloitsee,
Kost' händä lähenepi se,
Kuin muodatt' pyhän werens',
Ja niinkuin paras Armas wiel'
Wieraari tulee syndiseü',
Kuin itkee hänen perääns'.

Pyhä ain'

Mutuain

Ystävydes, Yhteydes,
Zong' me saamme,
SINUUN meitäm' sulkeisamme.

Minun sieluni hän wirwottaa
 Ps. 23: 3.

D rakkauden suloisuutta!
 Jong' Jesures saan nautita;
 D armon wirtain kalleutta!
 Kuin hän mun päälleni wuodattaa
 D!-lohdullista hywyyttäns!
 Suun-annosans ja äänensäns.

Sinun pitää rakastaman Herraa sinun
 Jumalatas kaikesta sinun sydämestäs
 ja kaikesta sinun sielustas, ja kaike-
 sta sinun voimastas, ja kaikesta si-
 nun mielestäs. Luc. 10: 27.

Suo armos ett sua Tawaraan',
 Sin päiwin hartahasti
 Voimalla kaikell' halajan,
 Päiwäni loppun asti.

Hänen kasteuksen ei ole raskaat,
 1 Joh. 5: 3.

O Herra! sihen armoo' lain'
 Ett' halull' pidän kasteus ain';
 Mutuax' lapsen' suo mun tull',
 Kuin kaitis olis ilox' sull',

Herra muistaa meitä ja siunaa meitä.
Ps. 115: 12.

Mua siunatsoon
 Karits', kuin on
 Tapettu edestäni,
 Ett' ain' iloit' taidaisin
 Alla puutosteni.

Ofota Sinun ihmelliset hyvyyses,
 Sinä niiden Wapahtaja, jotka Sis-
 nuun usfaldawat. Ps. 17: 7.

Sun hywyyses ja laupiudes
 Mua noudattakon ajasa,
 Ett' maistan joka tilaisuudes
 Jumalan rauhaa sulosta,
 Ja yhdest' päivästä toisehen
 Sun haawais tundoos' nautitsen

Heitä sinun surus Herran päälle, hän
 sinusta murhen pitää. Ps. 55: 23.

En ajattomast' niistä
 Murhedi, jotka toiste
 Taitawat päälle tulla;
 Sun kalliit kätös sallin
 Itsiän' aina hallit',
 Sii' kaikki kaitis olet mull.

Mät mistän murehtiko, waan olkon
 teidän anomukseenne kaikisa asioisa
 Jumalalle tiettävä. Phil. 4: 6.

Me heikot aina saamme,
 Kost' uskos walitamme,
 Lahiat joit' tarwitsemme,
 Tääll' ajas elääremme.

Herra on minun Paimeneni, ei minulla
 mitään puutu. Psal. 23: 1.

Maan piirin päällä ei löydy niistä,
 Jotk' rauhoittaa meitä taidaisit,
 Laikk' niistä meille kewardää
 Kuin ahdistawat sydämiä!
 Se lohdutuksen yriin saa
 Jesuksen pyhiä haavoista,

Jumalan valdallunda on wanhursta-
us ja rauha ja ilo Pyhässä Hengesä.

Stom. 14: 17.

Sin hurstaudes werrinen
On pufun' autuallinen,
Sii' Herran edes seisonen
Koff' hänen eteenä pitää menn'.

Joka pimeydessä waeldaa, ja ei näe
 walkeutta, se toivotaan Herran ni-
 men päälle, ja luottaa itsensä Ju-
 malansa päälle. Esa. 50: 10.

Wie pois, o Jesu! minust' se
 Kuin mielän tahtoo pimittää,
 Ett' sinua jokapäiwä niin,
 Kuin olet, katsell' mahdaisin.

Särjettyä ruokoa ei hänen pidä murens-
daman, ja suitsewaista lyntilän sy-
dänsä ei pidä hänen sammuttaman,
Esa. 42: 3.

Sun tunnemies lisämystä
 Suo Jesu! minull' heikollen;
 Ah! lisää minull' ymmärrystä,
 Sun sanas waleo' näkemään;
 Ann' niin mun uskon' wahvistuu.
 Ett' tahtos kaitis tapahtuu.

Ei yrikän meistä itsellens elä.
Rom. 14: 7.

Kost' ei olis omanans ainoakan,
 Waan Herralle eläisim ratki!
 O! kallista tawaraa harrastakan,
 Ett' määrämme saawutani kaiikki;
 Ett' händ' sielus ruumiis funnioitaisim,
 Ja totuudes rakkautt' harjoittaisim,
 Kost' wijwimme majoisa näisä;
 Ett' sielumme halu ja pyyndö ol's siin',
 Min' hänen waan tahdosans rippua siinn'
 Ja että se tapahduis meisä.

Jumalan rauha hallitkon teidän sydämissänne. Col. 3: 15.

Rauhasas mua warjell' täällä,
 Armos osallisuudes,
 Olesani matkan päällä
 Tässä kuolevaisuudes;
 Siihen ast' ett' funniar' Sinull',
 Joka sowitz täällä' minun,
 Weisan kiihost' iäistä,
 Sun istuimes edessä.

Pysykääät Hänesä. I Joh. 2: 28.

Niinkuin me uskoll' vastaan otim hänen,
 Niin hänenä waeldaa aina tiennem';
 Jts' opettakon Hän meit' elämään,
 Niinkuin tahtopi ja anooxi hän.

Käyttäkääts itsenne niinuin Christuren
 Ewangeliumille sowlia on. Phil.
 1: 27.

Silmät, korwat, kädet, jalaat,

Sielun woimat meisä kaiht'

Palawa Jesuren alat'

Maakaus hallitkon rakk!

Ett' kaiht' walmiit olkät,

Hengen äändä kuulifit,

Kaunistaisit oppii' jitä

Jolla Jesus lahjoitt' meitä,

Rauhan Jumala pyhittäköön teitä
 Konans. 1 Theß. 5: 23.

Mua, Jesu! pyhit' sielus kautt',
 Ja yhdistymään kansas aut';
 Sun ruumiis suo puhdistamaan
 Mun sieluan' ja ruumistan'.

Armo olkon teille ja rauha. Jlm.
R, I: 4,

Amen! Amen!
Ystävyydes,
Yhteydes
Meille lainaa,
Kirkkaammar' meill' tule aina!

~~315, XI, 66,~~

Mr. Hartausky
Wahituf

mf

